

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 15-04-33784 שי רג'ואן נ' אמנון יצחקי ווי.טי.אל.וי שירותי מידע ורשת בתל אביב בע"מ

בפני כבוד השופט מגן אלטוביה

התובע: שי רג'ואן
ע"י בא כח עוה"ד גיא צברי

נגד

הנתבעים: 1. אמנון יצחקי
2. וי.טי.אל.וי שירותי מידע ורשת בתל אביב בע"מ
באמצעות אמנון יצחקי

פסק דין

1
2 לפני תביעה לחייב את הנתבעים לפצות את התובע בסך של 210,000 ₪ בגין נזקים שנגרמו לו בשל
3 פרסום לשון הרע והפרת זכות.

רקע וטענות הצדדים

4
5
6
7 התובע מנהל בלוג בפייסבוק בשם: "WHITE CITY – TEL AVIV" (להלן: "הבלוג") בו מוצגות
8 תמונות של אתרים בעיר תל אביב מתקופות שונות.

9
10 לטענת התובע נתבע 1 (להלן: "הנתבע") פרסם בדף הפייסבוק שלו ושל נתבעת 2 (להלן: "הנתבעת")
11 הזמנה לגולשי הבלוג להצטרף לגולשי הפייסבוק של הנתבעים, איים עליו ואמר לו "אני אגיע אליך
12 לחיים האישיים", ביום 1.1.2014 פרסם בדף הפייסבוק שלו תיאור פוגע של התובע: "בחור...
13 שהחיים לא הטיבו עמו" וכי התובע "נדבק אליי באובססיה ומפיץ עליי סיפורים ושקרים". מוסיף
14 התובע וטוען, כי בדף הפייסבוק של הנתבעת כינה אותו התובע: "שקרן אובססיבי עד כדי מחלה,
15 משמיצן פתולוגי, זבל אנושי", ואף פרסם שקרים נוספים תוך שהוא שם ללעג ולקלס את התובע.

16
17 עוד טוען התובע כי לאחר פרסום דברי ההכפשה, גילה באתר של הנתבעת תמונת בית הכנסת הגדול
18 בתל אביב ועליה חותמת מים "WHITE CITY" (להלן: "התמונה") אשר את התשליל שלה ואת
19 זכויות היוצרים בה רכש התובע בארצות הברית. לטענת התובע, הצגת התמונה באתר של הנתבעת
20 ללא רשותו מהווה הפרת זכות יוצרים.

21

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 15-04-33784 שי רג'ואן נ' אמנון יצחקי ווי.טי.אל.וי שירותי מידע ורשת בתל אביב בע"מ

1 בגין הפגיעה בשמו הטוב והפרת זכות היוצרים שלו תובע התובע פיצויי סטטוטורי בסך 200,000 ₪
2 והשבה בסך 10,000 ₪ בגין עשיית עושר ולא במשפט.

3
4 לטענת התובע, התובע הוא שהעתיק את הקונספט של האתר של הנתבעת בו מוצגות תמונות של
5 בניינים בעיר תל אביב והוא אף העתיק תמונות שהעלה הנתבע באתר האמור. עוד טוען הנתבע כי
6 התובע החל להקניט אותו בפרסומיו, להתגרות ולהשתלח בו במישור האישי. לטענת התובע, התובע
7 התחזה ל"גולשת" ובשמה פרסם כי הנתבע מטריד את העוקבים של התובע. בתגובה צילם הנתבע
8 את הפרסום והעלה אותו לדף הפייסבוק שלו בצירוף פניה אישית לגולשים בה הסביר כי מדובר
9 בתגובה שקרית ומזויפת של התובע. הנתבע כופר בטענות התובע בדבר פרסום מעליב. לטענתו,
10 התובע הציג את פניית הנתבע בפייסבוק לאחר שהוריד את התמונה שהעלה הנתבע ושכתב את
11 הפנייה תוך הוספת ביטויים שונים ובעבודת פוטושופ יצר פוטומונטאז' של צילום מסך, ועל סמך
12 זאת הגיש את תביעתו בגין הוצאת לשון הרע.

13
14 לטענת התובע, התובע לא הוכיח את זכויותיו על התמונה, ומכל מקום זכות היוצרים בתמונה פקעה
15 לאחר 50 שנה מכוח הוראות סעיף 78 (ט) לחוק זכות יוצרים, התשס"ח - 2007 וסעיף 21 לחוק זכות
16 יוצרים, 1911.

דין

זכות יוצרים - התמונה

21
22 1. מטיעוני התובע עולה כי התמונה צולמה לכאורה בשנת 1961 (סעיף 5 לסיכומי התובע)
23 ומכוח הוראות סעיף 78 (ט) לחוק זכות יוצרים, חלות על התמונה הוראות חוק זכות
24 יוצרים, 1911.

25
26 2. סעיף 21 לחוק זכות יוצרים, 1911, קובע:

27
28 "הוראות לענין צילומים.

29 התקופה שתהא קיימת בה זכות-יוצרים בצילומים היא חמישים שנה
30 מעת עשיית הנגטיבה שממנה נתקבל הצילום במישרין או בעקיפין,
31 והאיש שהיה בעל הנגטיבה בעת עשייתה יהא דינו כמחבר היצירה...".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 33784-04-15 שי רג'ואן נ' אמנון יצחקי ווי.טי.אל.וי שירותי מידע ורשת בתל אביב בע"מ

- 1 מההוראה שלעיל, עולה כי זכות היוצרים בתמונה אשר צולמה בשנת 1961, חלף עבר לכל
2 המאוחר בשנת 2011.
- 3 . לטענת התובע, בהתאם למכתב מאת גבי גייל שולפילד אשר מכרה לתובע את הנגטיב של
4 התמונה (להלן: "גבי שולפילד"), הנגטיב לא נמכר לאיש מלבד התובע, ולמעשה הוא
5 הראשון אשר פיתח את הנגטיב לתמונה ופרסם אותה בשנת 2014. אי לכך ומשזהות הצלם
6 אינה ידועה, יש להחיל על התמונה את הוראות סעיף 5 (1) לפקודת זכות יוצרים, 1924,
7 הקובעות:
8
9 **"זכות יוצרים של יצירות אנונימיות ופסיבדונימות תהא מוגנת שבעים**
10 **שנה מיום פרסומן; אולם אם גילה מחברה של יצירה אנונימית את**
11 **זהותו תוך התקופה האמורה, או אם הפסיבדונים שנקט בו המחבר אינו**
12 **מניח מקום לספק בדבר זהותו, תהיה תקופת ההגנה כאמור בסעיף 3**
13 **לחוק זכות-יוצרים, 1911, כפי שתואם בפקודה זו".**
14
- 15 .4. התובע הגיש בקשה לעיון חוזר בבקשה למתן צו מניעה זמני במעמד צד אחד, ובגדרה של
16 בקשה זו, צירף מכתב הנחזה להיות מטעם גבי שולפילד. במכתב האמור, מאשרת גבי
17 שולפילד כי מכרה לתובע "image".
18
- 19 גם אם אקבל את מכתבה של גבי שולפילד כראיה (מוצג ת/4), ואין זה כך, משום שאין
20 מדובר בתצהיר והיא לא נחקרה על תוכן מכתבה, אין למצוא במכתבה של גבי שולפילד
21 טענה לפיה הצלם של התמונה אינו ידוע, ונראה שאין היא יכולה להעיד על כך משום שאינה
22 הבעלים המקוריים של התמונות. לכך יש להוסיף, כי מקובלת עליו טענת התובע לפיה גבי
23 שולפילד ציינה שהבעלים המקורי של ספריית התמונות נהג למכור העתקים מהתמונות
24 לתיירים, ובהחלט אפשר שהתובע אינו המפרסם הראשון. מעבר לכל אלה, יש להוסיף, כי
25 בחקירתו טען התובע כי גבי שולפילד הראתה לו תמונות והוא בחר מהן את התמונות שרצה
26 (ש' 10 ע' 19 לפרוטוקול הדיון מיום 2.7.2015). אמנם בהמשך חקירתו טען התובע כי גבי
27 שולפילד סרקה את התמונה לצורך מכירה ולא לפרסום ברשת וב"כ התובע הוסיף, כי
28 התמונה שצורפה למכתבה של גבי שולפילד היא הנגטיב ולא התמונה, אלא שנראה סביר
29 יותר שספריית תמונות העוסקת במתן רישיונות לשימוש בתמונות תפרסם את התמונות. על
30 כן, נראה שהתובע רכש את התמונה רק לאחר שזו פורסמה על ידי ספריית התמונות, והוא
31 אינו המפרסם הראשון, הגם שהציג במהלך הדיון נגטיב הנחזה כשקופית. זאת ועוד.
32 מהודעת גבי שולפילד מיום 15.8.2014, נראה כי התמונה הייתה חלק מקולקציה של תמונות
33 שהחזיקו הבעלים הקודמים של ספריית התמונות כבר בשנות ה-50 (מוצג ת/4).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 33784-04-15 שי רג'ואן נ' אמנון יצחקי ווי.טי.אל.וי שירותי מידע ורשת בתל אביב בע"מ

1

2 .5 לפיכך, נראה כי על התמונה יש להחיל את הוראות סעיף 21 לחוק זכות יוצרים, לפיה זכות
3 היוצרים על התמונה פקעה לכל המאוחר בשנת 2011, וכך נקבע.

4 .6 נוכח קביעתי שלעיל, איני רואה צורך לדון בטענות הצדדים בשאלה האם העתיק הנתבע את
5 התמונה מהבלוג או בטענת התובע לעשיית עושר ולא במשפט.

6

7

לשון הרע

8

9 .7 בפרסום בדף הפייסבוק בתחתיתו ציין את שמו (מוצג ת/3), כותב הנתבע על התובע:

10

11

"מדובר בשקרן אובססבי עד כדי מחלה, משמיצן פתולוגי, זבל אנושי..."

12

13

14 לטענת הנתבע, הוא אכן כתב את ה"פוסט" אולם התובע שינה את תוכן ה"פוסט" והוסיף
15 את האמור לעיל, כדי לבסס את התביעה שתכנן להגיש נגדו בעילה של פרסום לשון הרע.

15

16

17 בחקירתו העיד הנתבע (ש' 15 ע' 27 לפרוטוקול הדיון מיום 2.7.2015):

17

18

"אני כן רוצה להיכנס למסמך שעליו מבוססת התביעה ללשון הרע.

19

המסמך הזה מזויף. אני לא כותב בדף שלי "זבל אנושי", אני לא כותב

20

בדף שלי "נגעלים ממנו", אני לא כותב קללות. אבל הבן-אדם הזה,

21

אחרי שהתעלמתי מכל ההכפשות וההשמצות וההקנטות שלו, הוא

22

הצליח להוציא אותי מדעתי, כי הוא שתל תגובה פיקטיבית בדף שלו,

23

בתוך דף פייסבוק פיקטיבי שלו – ואני יודע שאני צריך להוכיח את זה

24

ואני אעשה את זה – שבו הוא משמיץ אותי וטוען לכל מה שאני עושה:

25

שאני גונב ממנו עוקבים, שאני גונב ממנו חברים. זה מעשה שלא

26

ייעשה. זה יכול להוציא כל אדם מדעתו...

27

...

28

איך אני יודע שדף הפייסבוק וההודעה הזאת מזויף? אין לי הוכחות

29

ישירות. אבל הייתה לי התעוזה לטעון בבית המשפט שהדף הזה

30

פיקטיבי ומזויף. שהתובע רשם את זה מעצמו. מתוך ידיעה ברורה שהוא

31

לא יוכל להביא את הבחורה הזאת להראות שהיא לא פיקטיבית. אף

32

שהוא יכול להביא אותה לפה. ולדעתי די בכך להוכיח שהתגובה הזאת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 33784-04-15 שי רג'ואן נ' אמנון יצחקי ווי.טי.אל.וי שירותי מידע ורשת בתל אביב בע"מ

1 מזויפת. וכמו שהוא זייף את התגובה הוא זייף גם את ההודעה שלי,
2 והוסיף לה קללות, בשביל לצרף לתביעה שלו על זכויות יוצרים גם
3 הוצאת דיבה. אז הוא הוסיף קללות והכפשות כאילו אני רשמתי אותן.

4 ...

5 ת/3 – אני אומר שהוא ערוך. את הרוב (כתבתי), את הקללות ואת
6 המילים הגסות בפירוש לא. עכשיו, אני רוצה להדגיש: כל התגובה
7 הזאת נכתבה בצמוד לתמונה, שאליה התמונה מתייחסת. כמו בתגובה
8 הזאת, של אותה ליז. אבל הוא הסתיר אותה.
9 "שקרן אובססבי" כן יכול להיות שרשמתי. זה "אמת דיברתי".
10 "משמיצן פתולוגי" – כן. "זבל אנושי" – לא."

11
12 משהודה הנתבע שהפוסט המדובר נכתב על ידו אלא שחלקים ממנו נכתבו על ידי התובע,
13 הנטל עליו להוכיח שהתובע כתב את החלקים הנטענים. בפי הנתבע אין ראיה להוכחת
14 טענתו, ולמעשה נתפס הנתבע כמודה במקצת ההשמצות שנכללו בפוסט. לכך יש להוסיף, כי
15 הנתבע חזר על התבטאויותיו המשמיצות כלפי התובע גם בהודעתו לב"כ התובע מיום
16 13.1.2015 (מוצג ת/7).

17
18 נוכח כל אלה אין אלא לקבוע שהנתבע פרסם התבטאויות משמיצות כלפי התובע.

19
20 8. לטענת הנתבע, לפוסט שפרסם צירף תמונה של פרסום משמיץ ופוגעני שפרסם עליו התובע,
21 ולמעשה הפוסט הינו תגובה להשמצות התובע אשר אף התחזה לגולשת (נספח ח לכתב
22 ההגנה). יוער, כי מהאמור בנספח ח' עולה כי בתגובתו השתמש התובע במונחים פוגעים
23 כלפי הנתבע.

24
25 הנתבע לא צירף ראיות שיש בהן כדי לבסס את טענתו כאילו התובע התחזה לגולשת, ועל
26 כן, אני דוחה את טענתו, כאילו האמור בשם הגולשת נכתב על ידי התובע. אוסיף, כי יש
27 טעם לפגם בכך שהתובע לא צירף לפוסט עליו נסמך בתביעת הדיבה את התמונה של
28 הגולשת ותגובת התובע, אליה התייחס הנתבע בפוסט. יחד עם זאת, אין בכך כדי לפטור את
29 הנתבע מהאחריות לפרסום הפוסט המשמיץ.

30
31 9. בחקירתו הראשית העיד התובע כי הפרסום המשמיץ של הנתבע בדף הפייסבוק של
32 הנתבעת הוציא לו שם של מעתיקן, גנב והוא הושפל בפני קהל של "עשרות אלפים"
33 המשותף לו ולנתבע בפייסבוק.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 33784-04-15 שי רג'ואן נ' אמנון יצחקי ווי.טי.אל.וי שירותי מידע ורשת בתל אביב בע"מ

1

2

התובע לא נחקר ביחס לנזקים הנטענים מפרסום הפוסט המשמיץ, ועל כן, אני מקבל את
3 עדותו ביחס לפגיעה שהייתה לו מפרסום הפוסט האמור.

4

5

10. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 (להלן: "החוק"), קובע:

6

7

"לשון הרע מהי

8

לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

9

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג

10

מצדם;

11

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסות לו;

12

"(3)..."

13

14

מהאמור בסעיף 1 לחוק, עולה כי הפרסומים המשמיצים שפרסם הנתבע בפוסט, מהווים
15 לשון הרע.

16

17

11. סעיף 2 לחוק, קובע:

18

19

"פרסום מהו

20

(א) פרסום, לענין לשון הרע – בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות

21

ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.

22

(ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות –

23

(1) אם הייתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם

24

אחר זולת הנפגע;

25

(2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת

26

הנפגע"

27

28

מהאמור בסעיף 2 לחוק נראה כי פרסום הפוסט על ידי הנתבע בדף הפייסבוק של הנתבעת,
29 הינו בגדר פרסום לשון הרע.

30

31

12. פרסום לשון הרע על התובע בכוונה לפגוע, הינו בגדר עוולה (סעיף 7 לחוק), המזכה את

32

הנפגע בפיצוי כפל מכוח הוראות סעיף 7א (ג) לחוק. בעניינינו, שוכנעתי שהנתבע התכוון לפגוע

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 33784-04-15 שי רג'ואן נ' אמנון יצחקי ווי.טי.אל.וי שירותי מידע ורשת בתל אביב בע"מ

1 בתובע, שהרי לפי גרסתו פרסם את הפוסט בתגובה לדברים שהוחלפו בין הגולשת לתובע
2 כמפורט בנספח ח לכתב ההגנה.

3
4 לאחר שבחנתי את גרסאות הצדדים ביחס לנסיבות היכרותם ונסיבות פרסום הפוסט
5 המשמיץ, ובהתחשב בכך שהפרסומים ההדדיים הפוגעים נעשו בקשר עם עיסוקם של
6 הצדדים בפרסום תמונות של אתרים בתל אביב באופן חופשי לכל הגולשים (ראה סעיף 1
7 לכתב התביעה ושי' 22 ע' 6 לפרוטוקול הדיון מיום 2.7.2015) וככל הנראה שלא למטרות
8 רווח ישיר, אני רואה לחייב את הנתבע לשלם לתובע פיצוי בסך 4,000 ₪ בגין פרסום לשון
9 הרע.

סוף דבר

10
11
12
13 התביעה מתקבלת באופן חלקי.

14
15 הנתבע ישלם לתובע פיצוי בסך 4,000 ₪ בתוך 30 ימים.

16
17 בהתחשב בסכום התביעה ובסכום שנפסק בסופו של דבר ובהתחשב בקביעותי שלעיל, כל צד יישא
18 בהוצאותיו.

19
20 מזכירות בית המשפט תמציא את פסק הדין לבאי כח הצדדים בפקסימיליה

21 ניתן היום, י"ב אלול תשע"ה, 27 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.

22
23

מגן אלטוביה, שופט